

Valamon luostarin kliirossilla teksteistä lauletaessa käytetyt oktoehossävelmät¹

Valamon luostarissa Heinävedellä suurin osa vaihtuvista jumalanpalvelusveisuista lauletaan ilman nuotteja teksteistä. Tällöin sovelletaan stikiirasävelmiä, troparisävelmiä ja irmossisävelmiä. Stikiirasävelmiä on kahdeksan, troparisävelmiä seitsemän (5. sävelmäjaksossa troparit ja kontaktit lauletaan stikiirasävelmällä) ja irmossisävelmiä seitsemän (3. sävelmäjaksossa irmossit lauletaan troparisävelmällä), eli oktoehossävelmiä, joiden melodiat ja eri stemmat veisaajan on syytä osata ulkoa, on yhteensä 22.

Sävelmät ovat periaatteessa samoja kuin suomalaisissa seurakunnissa, mutta eroja on sen verran, että mikäli Valamon käytännön erityispiirteitä ei tunneta vaan yritetään laulaa siten kuin sävelmät painetuissa nuoteissa menevät, joudutaan toisinaan lievää suurempiin vaikeuksiin. Tämän nuotinnoksen tarkoituksena on dokumentoida kyseiset sävelmät nykyisen (vuoden 2019) käytännön mukaisina. Dokumentointi ei tässä ole yksityiskohtaista eikä formaalissa mielessä tarkkaa, vaan sävelmistä tarjotaan sellaiset mallit, joista sävelmän kulku on nopeasti palautettavissa mieleen, kunhan sävelmät ovat riittävässä määrin entuudestaan tuttuja. Useimmat mallit on valittu *Sunnuntaivigilia*-nuottikirjasta, jotkin muusta yleisestä repertuaarista.

Painetuissa kirjoissa useimmat sävelmät on kirjoitettu siten, että melodia on sopraanolla, ja se kaksinnetaan alasekstissä tenorilla. Toisinaan tästä kaksintamisesta poiketaan enemmän tai vähemmän. Valamossa asettelu on sellainen, että ylimpänä äänenä (ykköstenori) on yleensä (kakkostenorissa olevan) melodian yläterssi eli se stemma, joka tavallisesti vastaa sekakuoroasettelun tenoria. Mutta Valamossa melodiat kaksinnetaan yläterssissä mahdollisimman systemaattisesti myös silloin, kun painetuissa nuoteissa on jotakin muuta. Joissain tapauksissa tarkka kaksinnus johtaa muutoksiin myös harmoniassa. Eniten sävelmien painetusta asusta poikkeavat valamolaiset versiot 5. sävelmäjaksoson stikiirasävelmästä ja irmossisävelmästä, 2. sävelmäjaksoson irmossisävelmä, jonka kaava on painettuja lähteitä yksinkertaisempi, ja 7. sävelmäjaksoson irmossisävelmä, näitä vähemmän 1., 2. ja 8. sävelmäjaksoson troparisävelmät. 3. sävelmäjaksoson irmossit pyrittäneen laulamaan samoin kuin troparit, vaikka ylösnousemusirmossit on *Sunnuntaivigiliassa* nuotinnettu hieman toisin.

Laulajaresurssien vähäisyyden vuoksi neliääninen laulu Valamon kliirossilla on tällä hetkellä harvinaista. Yksiäänisesti lauletaan sävelmästä ja osin tilanteesta riippuen näissä nuotinnoksissa olevan ylimmän tai toiseksi ylimmän äänen mukaan. Kun laulajia on enemmän kuin yksi, laulu on tyypillisesti kaksi- tai kolmiäänistä. Kaksiäänisesti on tavallisena tapana laulaa rinnakkaistersseissä. Kolmiäänisesti lauletaessa näihin liittyy alääni, joka voi olla nuotinnoksiin kirjoitettu baritoni (toiseksi alin ääni) tai basso (alin ääni) tai niiden pohjalta kuulonvaraisesti haarukoitu stemma. Basson nuotteja voidaan tarvittaessa ja tilanteen mukaan laulaa oktaavia ylempää. Joskus stemmojen järjestys voi olla sellainenkin, että baritonistemma lauletaan oktaavia korkeammalta, kolmiäänisyydessä tällöin yleensä bassostemma jää pois.

Kaikkien sävelmien sävelalat on tässä pyritty pitämään yhtenäisinä. Mikäli sävelala ei ole senhetkisellemuorolle sopiva, peruskorkeus voidaan aina muuttaa. Saman peruskorkeuden puitteissakin musiikin transponointi kvartilla mihin tahansa suuntaan tulee aina kyseeseen.

Kokemus on osoittanut, että osavillekin laulajille suurimpia vaikeuksia tuottavat stikiirasävelmien lauselmasäkeet (joilla yleensä lauletaan kuoron toimesta vain doksologiat), jopa silloin kun ne yritetään laulaa kliirossilla muistin tukena olevasta nuotista. Tämän johdosta doksologiat on nyt nuotinnettu kunkin stikiirasävelmän edelle. Suotuisinta olisi myös näiden ulkoa osaaminen sellaisella varmuudella, ettei nuoteille olisi tarvetta.

¹ Dokumentti luostarin käyttöön referenssiksi, koontanut Jopi Harri, versio 19.2.2021.

1. sävelmäjakson stikiirasävelmä |:1|2|3|4:|T||

Kunnia... Po - jal - le ja Py - häl - le Hen - gel - le.
Nyt... i - an - kaik - ki - ses - ti. A - - - - men.

1) Vei - suin ylistäkäämme Neitsyttä Mariaa, koko

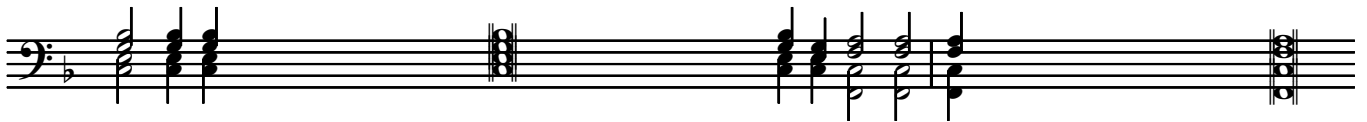
maa - il - man kun - ni - aa, 2) ihmisistä syntynyttä ja Valtiaan syn - nyt - tä - jää, 3) tai - vaan porttia, ruumiittomien olentojen

veisausta ja us - ko - vais - ten kau - nis - tus - ta. 4) Sillä hän tuli taivaaksi ja ju - ma - luu - den temp - pe - lik - si.

1) Lyö - ty - ään maahan vihan väliseinän hän toi tilalle rauhan ja avasi val - ta - kun - nan. 2) Hänessä meillä on uskon ankkuri, ja

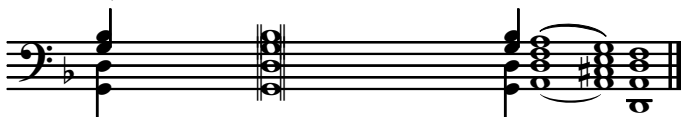

hänestä syntynyt Herra on puolesta - tais - te - li - jam - me. 3) O - le siis roh - ke - a, Jumalan kansa, ä - lä pel - kää,

T) sillä kaikkivoimallinen Herra viholliset voit - taa.

Itsenäinen lauselmäsäe alkaa dominantilla kuten säe 1. Pitkä sävel ennen resitatiivia on säkeissä 1 ja 3, jotka ovat hyvin samankaltaiset, kuten myös säkeet 2 ja 4, mistä voi aiheutua hämäännystä pidemmissä veisuissa. Näistä kahdesta säe 4 on pidempi ja seuraa dominanttisointua. Yksiäänisesti lauletaan tavallisesti toiseksi ylin ääni.

2. sävelmäjakson stikiirasävelmä |1:|2|3|4:|T||

Kunnia... ja Py - häl - le Hen - gel - le.
Nyt, aina ja iankaikkises - ti. A - - - - men.

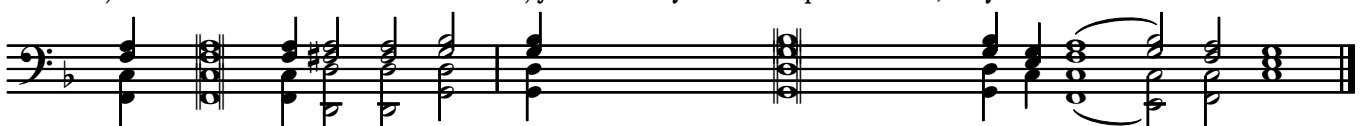
1) Tulkaa, kumartakaamme Isästä ennen kaikkia aikoja syn - ty - nyt - tä

2) ja Neitseestä Mariasta lihaksi tullutta Jumalaa Sa - naa, 3) sil - lä omasta vapaasta tahdostaan kärsitty - ään ris - tin

4) Hän salli haudata it - sen - sä T) ja kuolleista ylösnousten pelasti minut, eksy - neen ih - mi - sen.

Lauselmäsäe on päätössäkeen kaltainen. Pitkä sävel ennen resitatiivia on säkeessä 3. Pitkää säveltä voi edeltää lyhyempiä säveliä. Pitkä sävel voi käytännössä jäädä pois, mutta sitä ei pitäisi poistaa aiheuttomasti. Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin ääni.

3. sävelmäjakson stikiirasävelmä |:1|2:|T||

Kunnia... ja Py - häl - le Hen - gel - le.

Nyt... i - an - kaik - ki - ses - ti. A - men. 1) Sinun ristisi kautta, Kristus Vapahta - ja, 2) on kuoleman valta

ku - kis - tet - tu 1) ja kiusaaajan eksytys tyhjäksi teh - ty;

2) mutta uskossa pelastuva ihmis - su - ku

T) Sinulle alati kiitos - virt - tä e - des - kan - taa.

Lauselmasäe on päätössäkeen kaltainen. Yksiäänisesti lauletaan halun mukaan ylin tai toiseksi ylin ääni.

Valamossa voidaan laulaa tämä koko homma näinkin, kvarttia alemmalla:

1) Sinun ristisi kautta, Kristus Vapahta - ja, 2) on kuoleman valta ku - kis - tet - tu... T) Sinulle alati kiitos - virt - tä e - des - kan - taa.

4. sävelmäjakson stikiirasävelmä |1|2:|3|4|5:|T||

Kunnia... Py - häl - le Hen - - - gel - le.

Nyt... i - an - kaik - ki - ses - ti. A - men. 1) Sinun eläväksitekevälle ristillesi alati kumartaen, Kristus

Ju - ma - la, 2) me kolmantena päivänä tapahtunutta ylösnousemistasi ylistäm - me.

3) Sil - lä sen kautta Sinä, kaikki -

voi - mal - li - nen, 4) uudistit perin turmeltuneen ihmis - luon - non 5) ja avasit meille tien tai - vai - siin,

T) oi ainoa hyvä ja ihmi - si - ä ra - kas - ta - va.

Itsenäinen lauselmasäe alkaa toonikasoinnalla, toisin kuin säe 1. Säkeen 3 alussa on pitkä sävel, jota voi edeltää ylöspäinen kulku. Säe voi alkaa myös pitkää säveltä välittömästi edeltävällä dissonanssilla. Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin tai ylin ääni.

5. sävelmäjakson stikiira- ja troparisävelmä |:1|2|3:|T||

Kunnia... ja Po - jal - le ja Py - häl - le Hen - gel - le.

Nyt, ai - na ja i - an - kaik - ki - ses - ti. A - men. 1) Oi Kris - tus, Sinä kunniallisella ristilläsi häpäisit

kiu - saa - jan 2) ja ylösnousemisesi kautta teit synnin odan tyl - säk - si 3) ja pelastit meidät kuoleman por - teis - ta.

T) Me ylistämme Sinua, Jumalan ai - no - kai - nen Poi - ka.

Itsenäinen lauselmasäe alkaa toonikasoinnalla, toisin kuin dominanttisoinnalla alkava säe 1. Säkeessä 1 on pitkä sävel ennen resitaatiivia. Sävelmäversio poikkeaa *Sunnuntai-vigiliassa* olevasta siten, että melodia kak-

sinnetaan aina yläterssissä, lisäksi päätössäkeen lopussa aläänet lauletaan duurilopukkeeksi. Tällä sävelmällä lauletaan myös troparit ja kontaktit. Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin ääni.

6. sävelmäjakson stikiirasävelmä |:1|2|3:|T||

Kunnia... ja Po - jal - le ja Py - häl - le Hen - gel - le.

Nyt, ai - na ja i - an - kaik - ki - ses - ti. A - - - - men. 1) Sinun ylösnousemistasi, Kristus Va - pah - ta - ja

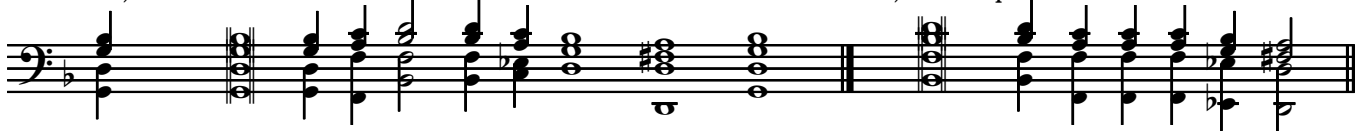
2a) enkelit veisuin ylistävät tai - vais - sa, 3) tee meidätkin maan päällä o - tol - li - sik - si

Ta) Sinua puhtain sydämin y - lis - tä - mään. 2b) ... sillä kärsittyänsä meidän edestämme ristin vai - vat

Tb) Hän kuolemal - lan - sa kuo - le - man ku - kis - ti. 3K) ... maan päällä o - tol - li - sik - si

Itsenäinen lauselmasäe alkaa duurin toonikasoinnalla ja johtaa yläpuolisen mollin toonikasointuun, jolta alkaa säe 1. Päätössäkeen edellä säkeen 2 loppu on säkeen 3 lopun kaltainen. Päätössäe voidaan laulaa myös ylös menevänä versiona. Säkeessä 3 ja päätössäettä edeltävässä säkeessä 2 voidaan aläänet laulaa kiovalaiseen tapaan rinnakkaisliikkeessä f-es-d. Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin ääni.

7. sävelmäjakson stikiirasävelmä |:1|2:|T||

Kunnia... ja Py - häl - le Hen - gel - le.
 Nyt... i - an - kaik - ki - ses - ti. A - men. 1) Si - nä, maa - il - man Vapahtaja, nousit ylös hau - das - ta

2) ja he - rä - tit ruu - mii - si kanssa ihmiset kuol - leis - ta. T) Her - ra, kun - ni - a ol - koon Si - nul - le.

Itsenäinen lauselasäe alkaa ja päättyy dominanttisoinnalla. Kaikissa säkeissä on dominanttitehoinen pitkä sävel ennen resitatiivia. Pitkää säveltä edeltävät sävelet voivat jäädä pois, jolloin säkeet alkavat vaihtelevasti toonikalla (B-duurisointu) tai dominantilla. Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin ääni.

8. sävelmäjakson stikiirasävelmä |:1|2|3:|T||

Kunnia olkoon Isälle ja Po - jal - le ja Py - hälle Hen - - - gel - le. (Hen) - gel - le.
 Nyt, ai - na ja i - an - kaik - ki - ses - ti. A - men. (a) - men.

1) Oi Jee - sus, taivaasta alas tul - lut, 2) Sinä ylensit itsesi ris - til - le 3) ja ollen kuolematon elämä

laskeuduit a - las kuo - le - maan. 1) Si - nä, to - ti - nen Val - ke - us, 2) ilmestyit pimeydes - sä o - le - vil - le

3) ja, ollen kaikkien ylösnousemus, tulit lan - gen - neit - ten ty - kö. 1) Kunnia olkoon Si - nul - le, T) mei - dän Val - ke -

u - tem - me ja Va - pah - ta - jam - me.

Itsenäinen lauselasäe alkaa ja päättyy mollitoonikaan. Veisun alussa säe 1 voi alkaa mollitoonikalla tahi duurin dominanttisoinnalla tai toonikasoinnalla. Jos stikiira alkaa pitkällä sävelellä eli dominanttisoinnalla, lauselman loppu voidaan viedä sille ylöspäisellä kululla. Kertautuessaan säe 1 alkaa pitkän sävelen jälkeisellä resitatiivilla. Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin ääni.

1. sävelmäjakson troparisävelmä |:1|2:|1|2||

1) Pe-las-ta, Her - ra, Si-nun kan - sa - si 2) ja siunaa Sinun pe-rin-tö - ä - si. 1) An - na seu-ra-kun-nal-le - si

voit-to vi-hol-li-sis-ta 2) ja suojele ristilläsi Sinun val-ta-kun-taa-si. 1b) ... minussaon, Hänen py-hää ni-me-än-sä.

Säe 1 voi alkaa toonika- tai dominanttisoinnalla. Päätössäkeenä on säe 2, jota aina edeltää säe 1, liturgian tyypikonpsalmeissa voi olla viimeisen säkeen edellä myös säkeen 1 b-variantti. Tavallisesta sävelmäversiosta poiketen melodia on koko ajan kaksinnettu yläterssissä. Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin ääni.

2. sävelmäjakson troparisävelmä |:1|2:|T||

1) Tul-tu - a - si a - las kuo - le - maan, Si - nä, kuo - le - ma - ton E - lä - mä, 2) kuoletit helvetin jumaluutesi kirk - ka - u - del - la.

1) Ja kun kuol - leetkin manalasta y - lös he - rä - tit, 2) niin silloin kaikki taivaalliset voimat huu - si - vat: T) Elämänantaja

Kristus, meidän Ju - ma - lam - me, kun - ni - a ol - koon Si - nul - le!

Kun tekstisäe on lyhyt, säe 1 voi alkaa resitatiivista eli toonikasoinnalla. Tavallisesta versiosta poiketen melodia on koko ajan kaksinnettu yläterssissä. Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin ääni.

3. sävelmäjakson tropari- ja irmossisävelmä |:1|2:|[2b]|T||

1) Rie-muit-koot taivaalliset ja iloittakoot maan pääl-lä o - le - vat, 2) sillä Herra teki voimallisen työn kä - si - var - rel -

lan - sa: 1) Hän kukisti kuo - le - mal - laan kuo - le - man 2) ja tuli esikoiseksi kuolleitten jou - kos - sa. 1) Helvetin

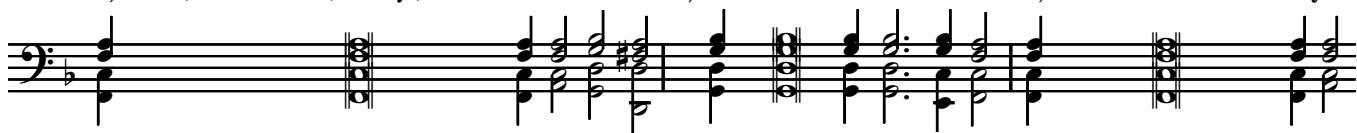
kidasta Hän pääs - ti mei - dät 2b) ja te - ki maa - il - mal - le T) suu - ren lau - - - pe - u - den.

Säkeen 1 tulisi toistuessaan alkaa suoraan F-duurisoinnalla (mutta tässä on horjuvuutta). Säkeen 2 b-variantti esiintyy säkeen 1 jälkeen päätössäkeellä silloin kun tekstisäkeitä on pariton määrä. Lyhyempi säkeen 2 variantti tavattaneen nykyisin vain *Jumala on Herra* -veisussa. Päätössäkeiden harmonia ei ole aivan sama kuin painetuissa kirjoissa. Irmossit lauletaan (olisi syytä laulaa) teksteistä juuri tämän sävelmän mukaan, vaikka *Sunnuntaivigilian* irmossisävelmä ei ole aivan samanlainen. Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin ääni.

4. sävelmäjakson troparisävelmä |:1|2:|T||

1) Iloitse, Jumalan Äiti, Neitsyt, armoitettu Ma-ri - a! 2) Herra on Sinun kans - sa-si. 1) Siunattu olet Sinä naisten jou-

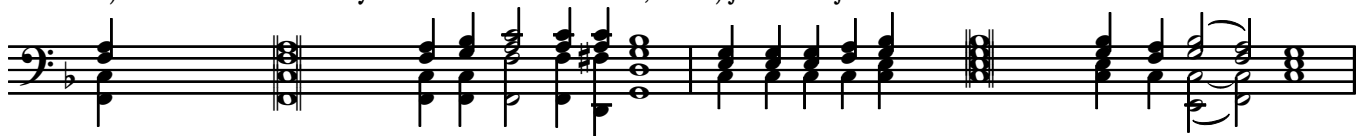
kos - sa, 2) ja siunattu on Sinun kohtusi he - del - mä, T) sillä Sinä olet synnyttänyt sielujemme Pe - las - ta - jan.

Yksiäänisesti lauletaan ylin ääni.

6. sävelmäjakson troparisävelmä |:1|2:|1|2||

1) Enkelein voimat ilmestyivät Si-nun hau - dal - le - si, 2) ja var - ti - jat menivät tainnoksiin niin-kuin kuol - leet.

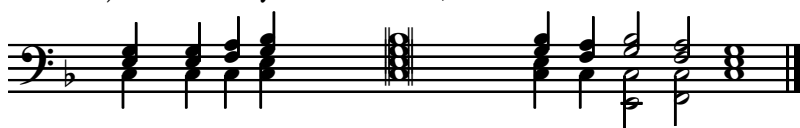
1) Maria seiso i hau - ta - si luo - na 2) et - si - en puh - tain - ta ruu - mis - ta - si. 1) Si - nä van - git - sit hel - ve - tin,

2) joka ei Si - nu - a kä - sit - tää voi - nut. 1) Sinä tulit vastaan neitseelle, oi E - lä - män - an - ta - ja,

2) kuol - leis - ta ylönoussut Herra, kunnia ol - koon Si - nul - le.

Yksiäänisesti lauletaan ylin tai toiseksi ylin ääni.
6. sävelmäjakson tropareita ja kontakteja lauletaan myös stikiirasävelmällä, ehkä jopa useammin.

7. sävelmäjakson troparisävelmä |:1|2:|1||

1) Oi Kristus Jumala, Sinä kir - kas - tuit vuo - rel - la 2) ja osoitit kunniasi opetus - lap - sil - le - si 1) hei - dän ky - ky -

jen - sä mu - kaan. 2) Valaiskoon Jumalansynnyttäjän rukouksien täh - den 1) meitäkin, syntisiä, i - kui - nen

val - ke - u - te - si. 2) Kun - ni - a ol - koon Si - nul - le, 1) Val - ke - u - den - an - ta - ja.

Päätössäkeenä on säe 1, jota täytyy edeltää säkeen 2. Yksiäänisesti lauletaan ylin ääni.

8. sävelmäjakson troparisävelmä |:1:T||

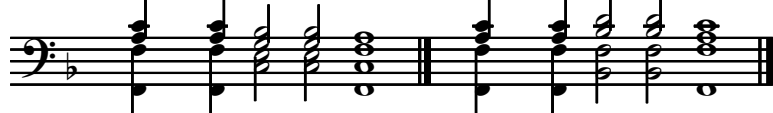
1) Oi Lau-pi-as, Si-nä pe-las-taak-se-si mei-dät kär-si-myk-sis-tä 1) tu-lit a-las kor-ke-uk-sis-ta ja kär-sit

kol-mi-päi-väi-sen hau-dan. Ta) Her-ra, mei-dän e-lä-mäm-me ja ylösnousemismme, kunnia olkoon Si-nul-le.

Tb) ... ol-koon Si-nul-le. Tc) ... ol-koon Si-nul-le.

Päätössäkeestä on käytössä kolme varianttia. Ta on suomalaisten kirjojen mukainen ja lauletaan yleisimmin, kun ääniä on kolme tai neljä. Kaksiäänisyydessä kernaammin lauletaan säkeen 1 kaltainen Tb tai plagaaliseen kadenssiin päättyvä Tc. Tavallisesta poiketen melodia on säkees-

sä 1 koko ajan kaksinnettu yläterssissä. Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin ääni.

1. sävelmäjakson irmossisävelmä |:1|2:|1:T||

1) Si-nä ainoa, joka tunnet ihmisluonnon heik-ko-u-den 2) ja joka säälien meitä otit itse tämän luon-non pääl-le-si,

1) vyötä minut voimalla kor-ke-u-des-ta, 2) et-tä mi-nä huu-tai-sin Si-nul-le: 1) pyhä on Sinun sanomattoman

kunniasi elävä temp-pe-li, T) oi ih-mi-si-ä ra-kas-ta-va.

Säkeen 1 kaksi ensimmäistä säveltä tai niistä jälkimmäinen jäävät tavan mukaan pois, mikäli tekstisäkeen alussa tai sen toisella tavulla on painotettava sana. Samoin säkeen 1 toiseksi viimeinen sä-

vel voi jäädä pois. Päätössäkeen erottaa säkeestä 2 melodian kahdeksasosaliike. Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin ääni.

2. sävelmäjakson irmossisävelmä |:1|2|3:T||

1) Kris-tus Ju-ma-la, 2) Sinä tulit Jumalan ja ihmisten vä-li-mie-hek-si, 3) sillä Sinun kauttasi, oi Val-ti-as,

1) meil-lä on pääsy tietämättömyyden pi-me-y-des-tä T) valkeuden alkulähteen, Si-nun I-sä-si ty-kö.

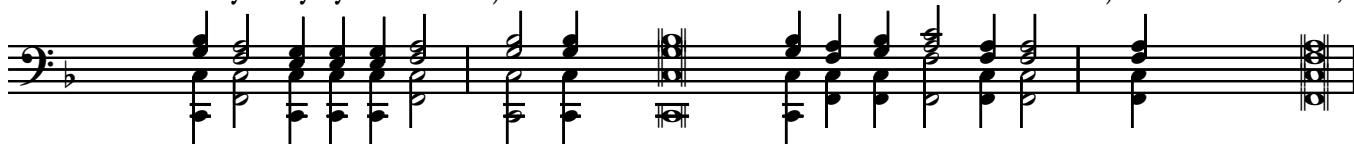
Tekstin niin vaatiessa säe 1 voi alkaa ilman pitkää säveltä ja säe 2 pitkällä sävelellä. Päätössäkeen loppu soinnuttuu hieman toisin kuin *Sunnuntaivigiliassa*, erona on myös jatkuva terssiksinnus. Tekstistä tämä sävelmä lauletaan näin, vaikka sävelmäkaavoissa ja *Sunnuntaivigiliassa* se esiintyy hieman vaihtelevampana: säkeen 1 alkuun mahdollisesti sijoittuva VI asteen sointu (d-molli) tavataan nykyisin lähinnä ylösnousemuskanonin 1. irmossissa *Meren syvyyteen* (Valamossa sitä käytetään myös Jumalansynnyttäjän kiitosvirressä), ja säkeen 2 alussa on mahdollinen resitatiiville johtava ylöspäinen kulku säveleltä a tai b, kuten yllä päätössäkeessä sanalla "Sinun". Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin ääni.

4. sävelmäjakson irmossisävelmä |:1|2|3:T||

1) Kätensä ojentaen Daniel luolassa tukki jalopeurojen ammotta-vat ki - dat, 2) kun taas hurskauttarakastavat nuorukaiset

miehuuteen vyöt - täy - ty - nei - nä 3) sam - muttivat raivoavan tulen voi - man huu - ta - en: T) Kaikki Herran luodut,

kiittäkää Her - ra.

Säkeessä 3 on ennen resitatiivia pitkä sävel, sitä voi edeltää lyhyempiä säveliä. Sävelmä voidaan laulaa Valamossa myös siten, että toiseksi alimmas kirjoitettu ääni (sekakuoroasettelun tenoristemma) tulee ylimmäksi ääneksi. Yksiäänisesti lauletaan ylin ääni.

5. sävelmäjakson irmossisävelmä |1|2|3|4||

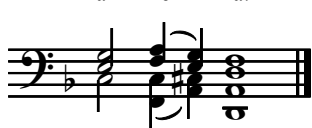
1) Si - nul - le, kai - ken Luo - jal - le, 2) nuo - ru - kaiset pätsissä kohottivat yli maailman sointuvan kii - tos -

vir - ren: 3) Kaikki luodut, veisaten y - lis - tä - kää Her - ra 4) ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaik - ki - na

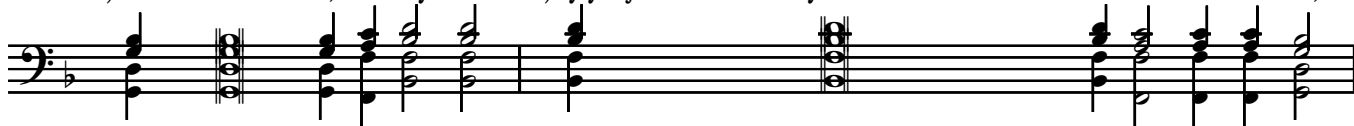
ai - koi - na.

Tässä sävelmässä on neljä säettä, joista mikään ei toistu eikä jää pois. Niinpä kaikki 5. sävelmäjakson irmossit on jaettava neljään tekstisäkeeseen. Säkeet 1 ja 2 ovat paljolti samanlaiset, eroa on vain resitatiivin kohdalla. Säkeessä 1 resitatiivi sijoittuu pitkän sävelen jälkeiselle b:lle. Kumpikin säe voi alkaa suoraan pitkältä säveleltä. Melodia kaksinnetaan jatkuvasti yläterssissä, ja muutenkin Valamossa käytetty sävelmämuoto eroaa *Sunnuntaivigiliassa* olevasta. Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin ääni.

6. sävelmäjakson irmossisävelmä |:1|2:|3:T||

1) Minä rukoilen Sinua, oi Hy - vä: 2) sytytä jumalallisen säteilysi voimalla rakkaus meidän sie - luis - sam - me,

1) jotka aamusta varhain ty - kö - si rien - näm - me, 2) jotta tulisimme tuntemaan Si - nut, 3) Ju - ma - lan Sa - nan,

T) syntien synkästä pimeydestä ylös valkeuteen kut - su - van to - ti - sen Ju - ma - lan.

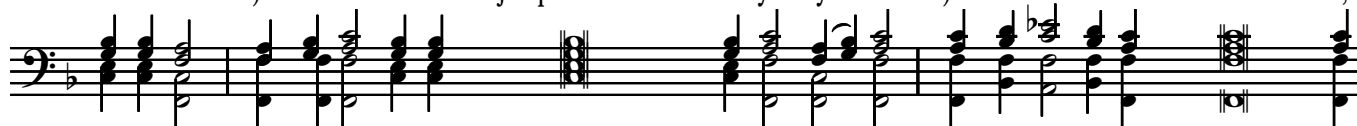
Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin ääni.

7. sävelmäjakson irmossisävelmä |1|:2|3:T||

1) Maal-lis-ten huol-ten aal-lo-kos-sa heit - te-leh-ti-en 2) ja mat-ka - to-ve reinani olevien syntien alla huk-ku-mai-

sil - la - ni 3) se-kä sie - lun turmelijan pedon raadeltavaksi syös - ty - nä 2) mi-nä Joo-nan tavoin huudan Sinulle,

Kris-tus: T) Nosta minut y-lös kuo-let-ta-vas-ta sy - vyy-den kui - lus - ta!

Tämä sävelmä on stikiirasävelmän muunnos. Säkeen 1 alkusävel voi lyhentyä. Säkeen 2 painollinen es-sävel voi lyhentyä, ja sitä edeltävät sävelet voivat jäädä pois. Säkeen 3 alun pitkää säveltä edeltävät sävelet voivat jäädä pois. Melodia kaksinnetaan jatkuvasti yläterssisä, minkä johdosta harmonia poikkeaa *Sunnuntaivigiliassa* olevasta säkeiden 3 ja T lopussa. Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin ääni.

8. sävelmäjakson irmossisävelmä |:1|2:T||

1) Tai-vas ihmetteli ja maan ääret häm-mäs-tyi-vät sii - tä, 2) et-tä Ju-ma-la il-mes-tyi ih-mi-sil-le ruu-miis-sa

1) ja et - tä Sinun povesi tuli tai-vas-ta a - va-ram-mak-si. T) Sentähden Sinua, oi Jumalansynnyttäjä, enkelein ja

ihmisten jou - kot y - lis - tä - vät.

Säkeet 1 ja 2 voivat alkaa suoraan resitatiivilla. Yksiäänisesti lauletaan toiseksi ylin ääni.